

Володимир Шинкарук

АЗ – БУКИ

*Літературно-мистецькі
студії*

Житомир
Полісся
2015

УДК 82(091):908
ББК 83.3(4Укр-4Жит)
Ш 62

*Надруковано за ухвалою
Вченої ради Житомирського державного університету ім. І. Франка
(протокол № 5 від 26.12.2014)*

Рецензенти:

Петро Васильович Білоус,
доктор філологічних наук, професор.
Володимир Олегович Єршов,
доктор філологічних наук, професор.
Віктор Михайлович Мойсієнко,
доктор філологічних наук, професор.

Ш 62 Шинкарук В. Ф. Аз-Буки. Літературно-мистецькі студії. –
Житомир : Полісся, 2015. – 278 с. – Серія «Бібліотека
кафедри теорії та історії світової літератури НН ІФЖ
Житомирського державного університету імені І. Франка»

ISBN 978-966-655-700-4

Книгу професора кафедри теорії та історії світової літератури Житомирського державного університету ім. І. Франка В. Ф. Шинкарука «Аз-Буки» складають вибрані наукові та публіцистичні статті і нариси з історії давньої і сучасної літератури, вітчизняного мистецтва, літературного краєзнавства. Збірка відображає весь спектр науко-пізнавальних інтересів відомого українського науковця

УДК 82(091):908
ББК 83.3(4Укр-4Жит)

ISBN 978-966-655-700-4

© В. Шинкарук, 2015.

АЗ – БУКИ

Літературно-мистецькі студії

ПОЧАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

Давньоукраїнське літописання	9
«Слово о полку Ігоревім»	27
Феофан Прокопович і його трагікомедія «Володимир»	49
Тема історичного минулого народу в давній українській літературі та героїчний епос народів Європи	57

ФОЛЬКЛОР

Маруся Чурай і пісенна традиція Житомирщини	81
---	----

ЛІТЕРАТУРА XX СТОЛІТТЯ

Житомирщина в житті та творчості М. Рильського	101
Василь Кравченко та житомирські прототипи Михайла Булгакова	130
Василь Земляк: Перші кроки на Житомирщині	135
Прожив з весною (Творчий портрет Михайла Клименка)..	140
Творчий ужинок поетів Житомирщини	144
Зустріч, яка не відбулася в Житомирі (Спогади про Роберта Рождественського)	154

РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ, ПЕРЕДМОВИ

Яснозір'я таланту. Передмова до книги І. Сльоти «Золото зажив'я»	163
Автограф для вічності. Передмова до книги І. Сльоти «Автографи»	170
Відчуваючи музику слів. Передмова до книги І. Сльоти Переспіви	172
Юрій Камишний – художник, що переорює душу	180
Інше серцебиття. Відгук на книгу В. Горбунової «Мрія про маленьке життя»	183

Лазар. Друге пришестя або Ми так любили Житомир. Рецензія на книгу С. Лазо «Ми так любили „The Beatles”»	186
Одяг для думок. Передмова до книги Ірини Шинкарук «Сильніша – на одне життя»	190
Диво, знайдене на соціально-психологічному факультеті. Передмова до збірки «Диво, знайдене в собі»	193
Новий обрій Ірини Лубківської. Передмова до книги І. Лубківської «Жити і любити не уві сні»	195

ПОРТРЕТИ

Павло Карпович Сербін: Жив за високим покликанням ...	199
Зірка і смерть Леоніда Венгерова	214
Ніна Матвієнко. Голосом цієї жінки співає і плаче Україна	225
Свіча таланту Костянтина Яновського	232
Жива вода творчості: Ірина Шинкарук	235
Життя, освячене творчістю і любов'ю: Тетяна і Михайло Гузуни	241
Юрій Градовський. Талант, який не знає відпочинку.....	248
Творча характеристика Поліського ансамблю пісні і танцю «Льонок»	254
Анатолій Говораadlo – душа покладена на музику	261
Дві долі, міцно сплетені в одну: Людмила Вікторівна та Георгій Володимирович Майорови	267
Телевізійна зірка зійшла в Житомирі: Рабіга Аманжолова	270
Микола Кавецький: «Я прийшов із світанків»	273

ТЕЛЕВІЗІЙНА ЗІРКА ЗІЙШЛА В ЖИТОМИРІ

Ії звуть Рабіга Аманжолова. В Житомирі всі знали її як Рабігу Асілову. Після одруження вона змінила прізвище. Але її не забули і через багато років. То хто ж вона – Рабіга Аманжолова (Асілова)?

Легенда телебачення Радянського Союзу і Казахстану, заслужена артистка Республіки Казахстан, одна з найвідоміших випускниць Житомирського державного педінституту.

Народилася Рабіга Карімовна 21 червня 1955 року. Вже в шкільні роки яскраво проявилось її музичне обдарування. Дівчинці навіть запропонували навчання в спеціалізованому музичному інтернаті, але батьки не дали на це згоди, тому що хотіли бачити її педагогом. У 1973 році, після закінчення школи, Рабіга здала вступні іспити і за спільною угодою міністерств освіти України і Казахстану приїхала вчитись на філологічний факультет Житомирського державного педагогічного інституту імені І. Франка.

Роки навчання в Житомирі стали для майбутньої телевізійної зірки роками її творчого та інтелектуального росту. В інституті Рабіга проявила свій щедрий музичний і артистичний талант. Їй запропонували стати солісткою вокально-інструментального ансамблю «Музики».

Разом з ансамблем вона отримала диплом лауреата обласного фестивалю комсомольської пісні, а в 1976 році здобула перемогу на III Всесоюзному міжвузівському фестивалі студентів-інтернаціоналістів у Вінниці. До речі, в конкурсній програмі Рабіга виконувала пісню на вірші нашого колишнього однокурсника Андрія Дешури. Сьогодні його більше знають як Діда Андрія, і він претендує на звання найвідомішої людини нашої міста.

Житомир познайомив Рабігу Аманжолову (Асілову) з українською культурою, народними і естрадними піснями, які вона полюбила всім серцем. Більше того, за короткий час студентка з Казахстану досконало вивчила українську мову!

У 1977 році, після закінчення інституту, вона повернулася на батьківщину. Талановиту дівчину запросили на роботу до

Цілиноградського обласного телебачення. Програми за участю Рабіги завжди відзначалися особливим смаком і видовищністю. Після кількох років успішної роботи Аманжолова стала однією із провідних і найбільш кваліфікованих телевізійних дикторів республіки. У 1986 році їй запропонували підготувати документи для стажування на Центральному телебаченні в Москві. Аманжолова відіслала відповідні папери і була прийнята в групу телеведучих інформаційних програм ЦТ.

Рішення їхати до Москви діалося їй нелегко, але на цей раз Рабігу підтримали батьки і чоловік Касим. Мама на час стажування погодилася прихистити п'ятилітнього сина Даніяра, а свекруха – трилітню дочку Дану (до речі, в майбутньому – «Міс Казахстан», учасницю світового конкурсу краси). Стажування в Останкіно пройшло успішно після закінчення чотирьохмісячного навчання потрібно було повертатись до Казахстану. Рабігу це обурило. Невже вона навіть не зможе спробувати провести всесоюзну інформаційну програму?! До казахської телевізійної ведучої прислухались. І вперше в історії радянського телебачення інформаційну програму «Время» провела «жінка середньоазійської зовнішності!» Провела блискуче! Не варто і нагадувати, як чекали виходу програми «Время» в Казахстані і Україні. Рабігу одразу впізнали в Житомирі. Серця наповнювались гордістю: «Наші – на Центральному телебаченні в Москві»...

Після Москви вона повернулася до Алмати. Мабуть, і сьогодні в Казахстані немає популярнішої жінки. Я з дочкою Іриною кілька разів приїжджав в Алмати на фестиваль «Голос Азії». Поява Рабіги Анжолової на людях завжди викликала величезний ажіотаж. Навколо неї збиралася юрба. Одні хотіли доторкнутися до неї, другі – взяти автограф, а треті – просто зблизька подивитись на легендарну телевізійну зірку. Рабіга вела найпопулярніші програми телебачення Казахстану, серед яких молодіжно-розважальна програма «Співаюче курча» (щось на зразок популярної колись передачі ЦТ «Утренняя звезда»). «Співаюче курча» відкрило дорогу до вершин популярності багатьом майстрам казахської естради.

У 1997 році Рабіга Аманжолова залишає телебачення. Вона закінчує Дипломатичну академію і починає працювати заступником голови прес-служби Парламенту Казахстану, згодом стає заступником директора парламентського телевізійного каналу.

В 1996 році Рабіга приїхала в Київ на святкування Днів культури Казахстану. У Національному палаці «Україна» вона вела концерт казахських майстрів мистецтв українською мовою!

Наступного дня популярна телевізійна ведуча, заслужена артистка Казахстану побувала в рідному Житомирському державному педагогічному інституті. Її запросили до участі в журі Міжвузівського фестивалю авторської пісні «Студентські струни». Вона знову стояла на такій знайомій сцені, знову зал із завмиранням серця слухав її спів.

А потім сталася ще одна дивовижна подія!

Минуло тринадцять літ...

У 2009 році Рабіга отримала запрошення на урочистості, присвячені 90-літтю рідного інституту.

Її й Житомир розділяли тисячі кілометрів. Але вона пододала цю величезну відстань. Пододала, щоб ще раз повернутись у молодість.

Неможливо описати словами ту атмосферу свята, яка панувала в залі Житомирського музично-драматичного театру. А коли ведучий оголосив виступ далекої гості і вона заспівала українською «Сіла птаха», здавалось, оплески здіймуть дах з величезної будівлі!

Нещодавно викладачі кафедри теорії та історії світової літератури під керівництвом професора Володимира Єршова навчально-наукового Інституту філології та журналістики Житомирського державного університету імені Івана Франка записали відео-звернення до колишніх випускників казахського відділення інституту. У зверненні вони висловили впевненість, що студенти з братньої степової республіки високо несуть горде ім'я студента-випускника ЖДПІ, прославляючи свою «альма матер», утверджуючи її авторитет. Рабіга Аманжолова – одна із тих яскравих особистостей, з якою пов'язана не одна яскрава сторінка історії України і Казахстану.

Опубліковано на сайті:

Репортер Житомира 20 березня 2013 р.

<http://reporter.zt.ua/news/10278-televiziina-zirka-zuishla-v-zhytomyri>

